

Den i stk. 1, nr. 2, foreslåede bestemmelse indebærer, at det er dyrlægegerning at tage andres dyr under behandling for nogen anden sygdom, end de i nr. 1 omhandlede sygdomme. Mens de i nr. 1 anførte sygdomme altid skal behandles af en dyrlæge, uanset om de konstateres hos egne eller andres dyr, er der således for øvrige sygdomme åbnet mulighed for, at en dyreejer kan behandle andre sygdomme end de i nr. 1 nævnte, som vedkommende konstaterer hos sine egne dyr. Derimod er det kun dyrlæger, der må tage andres dyr under behandling, for sygdomme, hvis behandling kræver veterinær indsigt. For visse operative indgreb, som f.eks. kastration, halekupering og afhorning af dyr, er der fastsat dyreværnsmæssige bestemmelser om, hvorvidt andre end dyrlæger må foretage indgrebene. Inseminering samt hov- og kloveskæring anses ikke for at kræve veterinær indsigt og kan derfor udføres på andres dyr af andre end dyrlæger efter de regler, der i øvrigt måtte være fastsat herom.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, fastslår, at ordinerings og udlevering af receptpligtige lægemidler med henblik på behandling af dyr, er forbeholdt dyrlæger. Bestemmelsen hindrer ikke, at den for dyret ansvarlige kan indgive et dyr receptpligtige lægemidler, men dette forudsætter en dyrlæges ordinerings eller udlevering af lægemidlet. Der henvises i øvrigt til de i lovforslagets §§ 12 – 14 foreslåede bestemmelser. Af § 25, stk. 2, i lov om udøvelse af lægegerning, jf. lovbekendtgørelse nr. 272 af 19. april 2001, fremgår tilsvarende, at det er strafbart, medmindre man har autorisation som læge eller anden i lovgivningen hjemlet særlig adgang dertil, at anvende lægemidler, der kun må udleveres fra apotekerne mod recept.

Af stk. 1, nr. 4, fremgår, at dyrlæger udøver fødevarekontrol og -tilsyn i de tilfælde, hvor udnyttelse af den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning for kontrollen eller tilsynet. Bestemmelsen er ændret i forhold til § 4 i lov om dyrlægegerning m.v., hvoraf det fremgår, at udøvelse af fødevarekontrol- og tilsyn er dyrlægegerning. Bestemmelsen i nærværende forslag åbner således mulighed for, at andre end dyrlæger kan varetage de dele af fødevarekontrollen og -tilsynet, hvor dyrlægeuddannelse ikke er af væsentlig betydning. Den foreslåede ændring skal ses på baggrund af de senere års udvikling, hvor særligt uddannede teknikere varetager kontrol- og tilsynsopgaver, f.eks. visse kontrolopgaver på slagterier og tilsynsopgaver i fødevarevirksomheder. Udøvelse af andre dele af fødevarekontrollen forudsætter dog en veterinær uddannelse og udføres derfor kun af dyrlæger. Bestemmelsen kommer hermed i overensstemmelse med det forventede indhold af EU's nye regulering af hygiejne-

området, som endnu ikke er endeligt vedtaget, men som forventes at ville rumme nærmere bestemmelser om, hvornår tilsynsteknikere og virksomhedens egne ansatte kan udføre kontrolfunktioner.

Af stk. 1, nr. 5, fremgår det, at anden virksomhed, hvor den veterinære uddannelse vurderes at være det væsentlige, betragtes som dyrlægegerning. Der kunne f.eks. være tale om anvendelse af stråleterapi ved behandling af dyr. Det Veterinære Sundhedsråd har den 13. juni 2003 afgivet en udtalelse i relation til spørgsmålet om udtagelse af blodprøver intravenøst af andre end dyrlæger. Rådet finder, at udtagning af blodprøver er forbeholdt autoriserede dyrlæger eller autoriserede teknikere. Derved undgås dyreværnsmæssigt betænkelige situationer. Prøver, der skal bruges til attesteringer, skal udtages af dyrlægen personligt. Dog kan uddannede veterinærsygeplejersker og laboranter i klinikker og hospitaler under en dyrlæges direkte tilsyn og ansvar udtage prøverne. Dette gælder endvidere for personer, der har tilladelse til dyreforsøg samt andre personer, som ejeren af tilladelsen måtte uddelegere opgaver til. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, udelukker ikke, at det kan tillades udlændinge, der har veterinær uddannelse, men som ikke opfylder de i lovforslagets § 3 fastsatte betingelser for autorisation, midlertidigt at udøve virksomhed ved forsknings- og undervisningsinstitutioner her i landet.

Af stk. 2 fremgår, at kun personer, som er blevet meddelt autorisation som dyrlæge i henhold til § 3, eller som i henhold til § 35 har adgang til at udøve dyrlægegerning, må udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge. Bestemmelsen er moderniseret, idet de gældende bestemmelers henvisning til overenskomster om det fælles nordiske arbejdsmarked og De europæiske Fællesskabers direktiver i henhold til den foreslåede § 35 udvides til at omfatte Det Europæiske Fællesskabs direktiver, beslutninger og forordninger. Bestemmelsen er parallel til § 1 i lov om udøvelse af lægegerning, jf. lovbekendtgørelse nr. 272 af 19. april 2001.

Til § 3

Med bestemmelsen foreslås § 5, stk. 1-3 og 6-7, i lov om dyrlægegerning m.v. videreført.

I stk. 1 fastslås, at meddelelse af autorisation som dyrlæge forudsætter, at dyrlægen har bestået veterinæreksamen ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Ministeren kan med hjemmel i stk. 2 fastsætte regler om den fremgangsmåde, der skal benyttes ved meddelelse af autorisation. Med hjemmel i den gældende lov om dyrlægegerning m.v. er der fastsat reg-